

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/87/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6314208530
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6314208530.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a sudcov JUDr. Alexandra Mojša a JUDr. Ivica Hanuskovej v spore žalobkyne T. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. W., S. XXX/XXX, zastúpenej JUDr. Marianom Holým, advokátom, Advokátska kancelária v Brezne, B. Němcovej 1/A, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti zmluvy a o vydanie bezdôvodného obohatenia, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 7C/128/2014 - 116 zo dňa 11. 01. 2018, takto

rozhodol:

I. Krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku o určení neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500007760, ktorú účastníci uzavreli dňa 31. 10. 2011, mení tak, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8500007760 je neplatná v časti odplaty a vo zvyšku žalobu zamietá.

II. Krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku o uložení povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie a zaplatiť finančné zadosťučinenie **p o t v r d z u j e .**

III. Rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania mení tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy zo žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia a zaplataenie finančného zadosťučinenia v rozsahu 100 %.

IV. Žiadna strana nemá právo na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v konaní o určenie neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere.

V. Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania zo žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia a zaplataenie finančného zadosťučinenia v rozsahu 100%.

VI. Žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania v konaní o neplatnosť zmluvy.

odôvodnenie:

1. Okresný súd rozsudkom č. k. 7C/128/2014 - 116 zo dňa 11. 01. 2018 v poradí prvým výrokom určil, že Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500007760, ktorú účastníci uzavreli dňa 31. 10. 2011, je neplatná, druhým výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni z titulu vydania bezdôvodného obohatenia sumu 1.108,09 EUR v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a tretím výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni finančné zadosťučinenie vo výške 500 EUR, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

2. Pôvodne sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Žiline, číslo RK-PC-712/14-LP zo dňa 27. 08. 2014, vydania bezdôvodného obohatenia v sume 541,09 EUR a zaplata finančného zadosťučinenia 500 EUR. Uznesením č. k. 7C/128/2014-44 z 26. 11. 2015 okresný súd pripustil zmenu návrhu v časti vydania bezdôvodného obohatenia na sumu 1.108,09 EUR. Uznesením č. k. 7C/128/2014-49 z 12. 01. 2016 okresný súd pripustil zmenu v prvej časti petitu žaloby, ktorým sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500007760 zo dňa 31. 10. 2011. Predchádzajúci rozsudok č. k. 7C/128/2014-60 z 05. 04. 2016, ktorým okresný súd určil neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni požadované peňažné plnenia, Krajský súd v Banskej Bystrici na základe odvolania žalovaného zrušil uznesením č. k. 16Co/443/2016-91 zo dňa 20. 06. 2017. Po opätovnom prejedaní veci okresný súd žalobe znova v celom rozsahu vyhovel.

3. Okresný súd vychádzal zo zistenia, že dňa 21. 10. 2011 žalobkyňa podpísala tlačivo označené ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500007760. Veriteľ (žalovaný) schválil a podpísal zmluvu dňa 31. 10. 2011. V oznámení o schválení úveru zo dňa 31. 10. 2011 je uvedené, že žalobkyni bol schválený úver vo výške 1.1170 EUR so splatnosťou 42 mesiacov, výškou mesačnej splátky 62,69 EUR, splatnosť prvej splátky 29. 11. 2011, poslednej splátky 29. 04. 2015. V časti 5 boli uvedené údaje o požadovanom úvere a v časti 6 údaje o schválenom úvere, ktoré okresný súd porovnal. Zistil, že boli upravené údaje o predpokladanom RPMN za úver zo 70,02 % na 70,25 % a predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu zo 63,32 % na 70,02 %, kde je ďalej uvedená ročná sadzba úroku z omeškania 9,5 %. V časti 8 je uvedená dohoda o poskytnutí služby spočívajúcej v záväzku veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť možnosť odkladu maximálne troch splátok úveru, resp. revolvingu a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu za túto službu pri úvere 168,18 EUR a pre revolvingu 87,36 EUR s tým, že odplata za poskytnutie služby bola splatná dňom uzavretia dohody. Okresný súd vyhodnotil Zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru ako neplatnú z dôvodu, že nebola uzavretá v súlade s návrhom, ktorý predložila žalobkyňa. Tá žiadala o poskytnutie úveru vo výške 1.170 EUR, pričom nie je zrejmé, kedy mala začať úver splácať a kedy skončiť jeho splácanie. V návrhu na uzavretie zmluvy nie je poskytnutie služby odkladu splátok za odplatu 168,18 EUR. Pri posudzovaní platnosti úverovej zmluvy okresný súd vychádzal z toho, že žalovaný neakceptoval návrh žalobkyne vo všetkých častiach. Zmluva nebola vôbec uzavretá, pretože namiesto prijatia ponuky druhá strana predložila v podstatných náležitostiach pozmenený návrh zmluvy. K jej uzavretiu v písomnej forme nedošlo, lebo žalovaný pozmenil a doplnil návrh, ktorý predložila žalobkyňa a nový návrh žalobkyňa nepodpísala. Išlo o neplatný právny úkon.

4. Pri posúdení žalovaného bezdôvodného obohatenia okresný súd vychádzal z karty klienta k zmluve č. 8500007760 a poštových poukážok o úhradách na účet žalovaného, ktoré predložila žalobkyňa. Zistil, že žalobkyni bola vyplatená čiastka 1.001,83 EUR, lebo schválená suma úveru 1.170 EUR bola krátená o odplatu za službu odkladu splátok vo výške 168,17 EUR. Žalobkyňa zaplatila od novembra 2011 do septembra 2014 sumu 1.711,09 EUR a po podaní žaloby na súd, od novembra 2014 do júla 2015 ešte uhradila sumu 567 EUR. Žalobkyňa tvrdila, že od 25. 11. 2011 do 29. 07. 2015 uhradila v splátkach žalovanému celkovo sumu 2.274,67 EUR. Rozdiel predstavuje sumu 1.272,84 EUR, ale žalobkyňa zmenenou žalobou z 23. 11. 2015 požadovala iba 1.108,09 EUR a súd mohol priznať iba takú sumu bezdôvodného obohatenia, akú žalovala.

5. Okresný súd žalobkyni priznal aj primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500 EUR. Žalobkyňa v postavení spotrebiteľa na súde úspešne uplatnila porušenie práv a povinností, ustanovených zákonom proti žalovanému, ktorý za zistené porušenie zodpovedá. Žalovaný na návrh žalobkyne neodpovedal akceptáciou tohto návrhu, ktorý bol formulovaný na základe pokynov zástupcu veriteľa, ale odpovedal zmenami a doplnkami. Žalovaný postupoval tak, akoby došlo k platnému uzavretiu úverovej zmluvy a vymáhal od žalobkyne nároky, ktoré neboli v zmluve zakotvené na základe jej prejavenej vôle. Žalovaný predčasne zosplatnil úver, čím žalobkyňu, ktorá sa snažila vymáhané povinnosti splniť, vystavil stresovým situáciám, ktoré popísala (body 11., 33. odôvodnenia rozhodnutia). Žalovaný ju rôznymi výzvami, upomienkami dostával do stresu a psychického vypätia. Žalobkyňa mala v dôsledku toho obavy o rodinu, strach o budúcnosť, spojenú s predstavou, že žalovaný pri vymáhaní nedoplatkov pristúpi k predaju rodinného domu. Žalovaný vyhlásil splatnosť úveru 17. 02. 2014 predčasne, lebo pokiaľ sa žalobkyňa dostala do omeškania so splátkou splatnou za mesiac november k 29. 11. 2013, potom tri mesiace (podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) uplynuli až po dátume zosplatnenia. Po podaní žaloby na rozhodcovský súd žalovaný nezohľadnil úhrady vykonané 24. 04. 2014 v sume 100 EUR a

25. 04. 2014 v sume 500 EUR. Primerané finančné zadosťučinenie predstavuje 25 % súhrnu súm, ktoré žalovaný neoprávnene prevzal a vymáhal.

6. Na právne zdôvodnenie okresný súd uviedol § 43c, § 44 ods. 1, ods. 2, § 53 ods. 9 § 451 ods. 1, ods. 2, § 457 Občianskeho zákonníka, § 3 zák. č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa. Žalobkyni, ktorá bola v konaní úspešná, priznal podľa § 255 ods. 1 CSP náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

7. Žalovaný podal včas odvolanie proti celému rozsudku okresného súdu. Namietal nesprávny záver, že medzi stranami nedošlo k uzavretiu zmluvy, že nedošlo k dohode o podstatných náležitostiach úverovej zmluvy podľa § 493 Obchodného zákonníka a tiež podľa zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a zrozumiteľné odôvodnenie rozhodnutia. Postup a závery súdu boli založené na formálnom prístupe, bez náležitého zdôvodnenia. V konaní neboli tvrdené ani preukázané skutočnosti, ktoré by odôvodňovali naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy. Výrok o povinnosti žalovaného uhradiť žalobkyni finančné zadosťučinenie 500 EUR bol odôvodnený tým, že žalovaný so žalobkyňou neplatne uzavrel zmluvu a postupoval tak, ako by zmluvu uzavrel platne. Okresný súd však nemal ustálené, aké právo spotrebiteľa bolo porušené. Okresný súd nezdôvodnil, na základe čoho dospel k uvedenej sume. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol v celom rozsahu. Súčasne uplatnil náhradu trov konania.

8. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že od určenia neplatnosti úverovej zmluvy sa odvíjajú ďalšie vzťahy medzi účastníkmi, ktoré sa týkajú vydania bezdôvodného obohatenia a zaplataenia finančného zadosťučinenia. Zmena žaloby na určovací výrok vyplynula z toho, že pôvodne žalovala o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Keďže na jeho základe nebol podaný návrh na začatie exekúcie, rozhodcovský rozsudok stratil vykonateľnosť zo zákona. Pokiaľ žalovaný napáda odôvodnenie finančnej satisfakcie, žalovaná poukázala na skutočnosť, že žalovaný v rozpore s podmienkami úverových vzťahov vyhlásil predčasnú splatnosť úveru napriek tomu, že žalobkyňa nebola v omeškaní so splátkou viac ako tri mesiace a na vyhlásenie predčasnej splatnosti nebol zákonný dôvod. Tým postupom žalovaný vystavil žalobkyňu pokračujúcej a stupňujúcej sa stresovej a záťažovej situácii, pokračoval uplatnením nárokov na rozhodcovský súd, kedy neodrátal ďalšie splátky, uhradené žalobkyňou. Uvedené skutočnosti správne okresný súd považoval za porušenie práva spotrebiteľa. Navrhla rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

9. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) na pojednávaní (§ 385 ods. 1 CSP) a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP vo výrokoch, ktorými bola žalovanému uložená peňažná povinnosť (výroky II. a III.) potvrdil ako vecne správne. Vo výroku, ktorým okresný súd rozhodol o neplatnosti úverovej zmluvy (I. výrok) a vo výroku o trovách konania odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil podľa § 388 CSP, lebo nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

10. Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení planom do 30. 11. 2011, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení planom do 30. 11. 2011, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01. 04. 2015, ktorý sa vzťahuje aj na posudzovanú vec, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 3 ods. 5, veta prvá a tretia, zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

11 Právny zástupca žalovaného svoju neúčast' na pojednávaní písomne ospravedlnil. Právny zástupca žalobcu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Krajský súd na pojednávaní zopakoval dokazovanie písomnosťami zo súdneho spisu, ktoré uviedol v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie.

12. Okresný súd správne pri rozhodovaní vychádzal z toho, že predmetom právneho posúdenia bol vzťah vyplývajúci zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy, v ktorej žalobkyňa vystupovala v postavení spotrebiteľa a žalovaný v postavení dodávateľa. Obsah zmluvy formuloval žalovaný ako dodávateľ a poskytovateľ spotrebiteľského úveru. Výška vzájomných plnení nebola stranami sporu spochybnená.

13. Odvolací súd považuje odvolanie žalovaného za čiastočne dôvodné, iba pokiaľ ide o právne posúdenie Zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru zo dňa 31. 10. 2011, ktorú okresný súd vyhodnotil ako neplatný právny úkon z dôvodu, že žalovaný neakceptoval návrh žalobkyne a namiesto prijatia ponuky predložil v podstatných náležitostiach pozmenený návrh zmluvy. Neplatnosť ďalej vyvodil z toho, že k jej uzavretiu v písomnej forme nedošlo, lebo žalovaný pozmenil a doplnil návrh, ktorý predložila žalobkyňa a nový návrh žalobkyňa nepodpísala. V tejto časti predmetu konania okresný súd na správne zistený skutkový stav uplatnil nesprávne právne posúdenie. Z obsahu zmluvy, správania sa zmluvných strán a z dôkazov, z ktorých okresný súd vychádzal, nebolo možné vyvodiť záver o neplatnosti celej zmluvy ani záver, že zmluva nebola uzavretá, lebo nedošlo ku konsenzu medzi ponukou a akceptáciou.

14. Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 9 ods. 1, ods. 2 vyžaduje písomnú formu. Zákon o spotrebiteľských úveroch súčasne ale predpokladá, že zmluvné strany môžu uzavrieť spotrebiteľskú úverovú zmluvu, ak sa dohodnú na jej podstatných náležitostiach. Podstatnou náležitosťou úverovej zmluvy je záväzok veriteľa, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky v určitej sume a záväzok dlžníka poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť. Na rozdiel od úverovej zmluvy uzavretej podľa § 497 Obchodného zákonníka, ktorá tiež nemusí mať písomnú formu, ale dlžník je vždy povinný platiť aj dohodnutý úrok z poskytnutých peňažných prostriedkov, v prípade spotrebiteľskej úverovej zmluvy má nedostatok písomnej formy pre veriteľa taký dôsledok, že poskytnutý úver sa považuje podľa § 11 ods. 1 zákon č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov. Navyše, aj podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplyva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu. Pri posudzovaní neplatnosti právneho úkonu je povinnosťou súdu dať prednosť tomu výkladu, ktorý nezakladá neplatnosť celého právneho úkonu pred výkladom, ktorý zakladá neplatnosť celej zmluvy.

15. Podľa názoru odvolacieho súdu neplatnosťou je postihnutá iba časť posudzovanej úverovej zmluvy, ktorá sa týka odplaty za poskytnutie úveru. Žalobkyňa v odôvodnení tejto časti žaloby už v podaní zo dňa 04. 02. 2016 uviedla, že ročný úrok vo výške 70,02 % uvedený v zmluve, je neprimerane vysoký oproti úroku v spotrebiteľských úveroch poskytovaných bankami podľa údajov NBS, ktorý bol priemerne 10,71 %. Z uvedeného vyplýva, že odplata žalovaného v podobe úrokov z úveru odporuje primeranosti, v zmluve uvedený úrok je neprimerane vysoký a dojednaná odplata za poskytnutie úveru je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi. Žalovaný skutkový záver o čiastočnej neplatnosti právneho úkonu v časti odplaty nespochybnil. Vzhľadom na uvedené mal žalovaný veriteľ nárok iba na vrátenie peňažného plnenia, ktoré poskytol žalobkyňi.

16. Na uvedenom právnom posúdení neplatnosti právneho úkonu v časti odplaty nič nemení správny záver okresného súdu, ktorý zistil neplatné dojednanie služby odkladu splátok za odplatu 168,18 EUR. Žalobkyňa sa totiž nedomáha poskytnutia dohodnutej sumy úveru, ale vydania bezdôvodného obohatenia. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku o určení neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500007760, ktorú účastníci uzavreli dňa 31. 10. 2011, zmenil tak, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8500007760 je neplatná v časti odplaty a vo zvyšku žalobu zamietol.

17. V zostávajúcej časti odvolanie žalovaného nebolo dôvodné. Odvolací súd mal preukázať, že žalovaný sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil, pretože od nej prijal peňažné plnenie, na ktoré nemal nárok z dôvodu čiastočnej neplatnosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy v časti odplaty (úroku), ktorý bol dojednaný v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný získal bezdôvodné obohatenie tým, že úverová zmluva bola pre rozpor s dobrými mravmi neplatná v časti úrokov ako odplaty za poskytnutie úveru. Žalovaný výšku bezdôvodného obohatenia nenamietal. Okresný súd ho správne zaviazal uhradiť žalobkyni žalovanú sumu, ktorá prevyšovala poskytnuté peňažné prostriedky a bola plnením z neplatného právneho úkonu. Žalovaný je povinný zaplatiť uvedenú sumu 1.108,09 EUR v lehote 3 dní ako bezdôvodné obohatenie.

18. Odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu aj vo výroku, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni finančné zadostučinenie vo výške 500 EUR v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Okresný súd v tejto časti vec správne skutkovo a právne posúdil a svoje úvahy o primeranosti priznaného finančného zadostučinenia v potrebnom rozsahu odôvodnil. Odvolací súd poukazuje na odôvodnenie okresného súdu, ktorý sa v podstate stotožnil s tvrdeniami žalobkyne, ktorá aj podľa názoru odvolacieho súdu preukázala, že žalovanému plnila z obavy a pod hrozbou právnych prostriedkov, ktoré proti nej žalovaný v tom čase použil. Porušenie práva spotrebiteľa bolo preukázané zistenou neplatnosťou spotrebiteľskej úverovej zmluvy v časti odplaty (úroku), ktoré postačuje na uplatnenie finančného zadostučinenia proti porušovateľovi práva podľa právnej úpravy v § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Príčinná súvislosť bola preukázaná tým, že zmluvné podmienky vo spotrebiteľskej úverovej zmluve formuloval výlučne žalovaný, ktorý následne z tejto zmluvy uplatnil a vymáhal proti žalobkyni plnenia, na ktoré nemal právny nárok.

19. O nároku na náhradu trov konania súd rozhoduje v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP). Odvolací súd zmenil rozhodnutie okresného súdu vo výroku o trovách konania tak, aby výrok o trovách vyjadroval úspech strán v zmysle § 255 ods. 1, ods. 2 CSP v konaní, v ktorom boli posudzované veci so samostatným skutkovým základom. Vzhľadom na rovnaký pomer úspechu a neúspechu žalobcu a žalovaného v spore určenie neplatnosti úverovej zmluvy krajský súd rozhodol, že žiadna strana sporu nemá nárok na náhradu trov prvostupňového ani odvolacieho konania v konaní o neplatnosť zmluvy a žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobkyni trovy prvostupňového a odvolacieho konania zo žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia a zaplatenie finančného zadostučinenia v rozsahu 100 %.

20. Rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.
Rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP).

Je povinnosťou dovolateľa v dovolaní vysvetliť, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP).

Dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Nedostatky dovolania vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP.